

Bình luận:

HIỆN TƯỢNG PHÂN HÓA CÁC CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM HẢI NGOẠI VÀ HỆ QUẢ.

Từ Linh

Hiện tượng phân hóa trong các cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản tại hải ngoại nói chung và tại Hoa Kỳ nói riêng đã là một thực tế ai cũng thấy qua sự phân đôi, phân ba một số Tổ chức Cộng Đồng, một số các chính đảng quốc gia, một số các hội đoàn ái hữu quân đội và dân sự. Hiện tượng phân hóa thật ra cũng chỉ là chuyện bình thường trong sinh hoạt xã hội con người, và cũng không thành vấn đề đối với chúng ta nếu các cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản tại hải ngoại có một căn cước khác hơn và không đóng một vai trò trong công cuộc chống cộng để dân chủ hóa cho Quê Mẹ Việt Nam.

Thật vậy, hiện tượng phân hóa trong các tổ chức cộng đồng người Việt Tỵ nạn cộng sản tại hải ngoại đã là một hiện tượng làm nhiều người quan tâm lo ngại, vì căn cước người tỵ nạn cộng sản đã nói lên rằng sự hiện diện của chúng ta trên các xứ sở tại hải ngoại bắt nguồn tự sự thể phải bỏ nước ra đi là để trốn chạy chế độ cộng sản vô thần, độc tài toàn trị, bác đoạt tự do và các nhân quyền cơ bản, chứ không phải vì lý do kinh tế. Và vì vậy, chẳng bao lâu sau ngày cộng sản Bắc Việt thôn tính Miền Nam Việt Nam tự do vào ngày 30-4-1975, những người Việt tỵ nạn cộng sản tại hải ngoại khắp nơi đã mau chóng quy tụ, đoàn ngũ hóa thành các tổ chức cộng đồng, các chính đảng, các tổ chức tranh đấu và các hội đoàn xã hội văn hóa, cùng đứng chung trên lập trường “Quốc gia, dân tộc” và thống nhất một mục tiêu chung là tiếp tục chống cộng để dân chủ hóa và phát triển đất nước đến giàu mạnh.

Sở dĩ chúng ta tiếp tục chống cộng, trong một tương quan lực lượng không thuận lợi như trong cuộc chiến tranh quốc - Cộng tại quê nhà trước đây (1954-1975), là vì chúng ta tin tưởng vào sự tất thắng của “Chính nghĩa quốc gia” đối với “ngụy nghĩa cộng sản”. Niềm tin tất thắng này đã, đang và ngày càng được thực tế khẳng định sự hiện thực, vấn đề chỉ còn là thời gian sớm hay muộn mà thôi. Như vậy, sức mạnh để chiến thắng trong giai đoạn chống cộng cuối cùng này của chúng ta, những người Việt Quốc gia hay là những người Việt Nam không cộng sản, trước hết chính là sức mạnh của chính nghĩa tranh đấu: chống “cộng sản độc tài”, xây “tự do dân chủ” ; một chính nghĩa đang được sự hỗ trợ mạnh mẽ của các chính phủ dân chủ, các tổ chức nhân quyền quốc tế, vì đó là xu thế phát triển tất yếu của thời đại đã và đang diễn ra trong khung cảnh một chiến lược toàn cầu hóa mà các cường quốc cực có ảnh hưởng, đóng vai trò định hướng phát triển thế giới đang nỗ lực thực hiện, nhằm thiết lập một nền trật tự thế giới mới hay là một hệ thống kinh tế quốc tế mới trong thế kỷ 21 này.

Thế nhưng ngoài sức mạnh của chính nghĩa tranh đấu tất thắng, được sự hỗ trợ nhiều nguồn của quốc tế, muốn thành đạt một cách mau chóng mục tiêu tối hậu chống cộng dân chủ hóa đất nước, ai cũng biết, người Việt hải ngoại cũng như đồng bào trong nước phải dựa trên sức mình là chính. Đó là sức mạnh của sự đoàn kết trong các tổ chức chính trị, xã hội và thống nhất hành động trong một sách lược chống cộng chung có hiệu quả.

Thực trạng phân hóa các tổ chức cộng đồng, các chính đảng, các tổ chức tranh đấu chống cộng tại hải ngoại, ai cũng thấy hậu quả là vô cùng tai hại cho công cuộc chống cộng vì mục tiêu chung là dân chủ hóa đất nước. Vì ai cũng biết đoàn kết là sức mạnh và sự phân hóa đã không chỉ làm suy yếu về mặt tổ chức các cộng đồng, các chính đảng và tổ chức tranh đấu, mà tai hại hơn là suy giảm niềm tin vào sự tất thắng của chính nghĩa tranh đấu. Bởi vì, dầu muốn dầu không, những tổ chức

này tại hải ngoại được coi là đóng vai trò lãnh đạo công cuộc chống cộng tại hậu phương bên ngoài, để hỗ trợ cho ác cuộc tranh đấu chống cộng của đồng bào trong nước. Sự phân hóa sẽ đưa đến suy giảm hay mất niềm tin không chỉ đối với người Việt tỵ nạn cộng sản hải ngoại mà cả với nhân dân chống cộng trong nước vốn đặt nhiều kỳ vọng vào các cộng đồng Việt Nam tỵ nạn cộng sản ở hải ngoại. Bởi vì đã phát sinh trong tâm tư đồng hương tại hải ngoại và đồng bào trong nước một “chủ nghĩa hoài nghi”, rằng hiện tại trong phạm vi nhỏ bé của một cộng đồng, ít khó khăn, phức tạp so với khung cảnh lãnh đạo một đất nước Việt Nam rộng lớn, mà các tổ chức Cộng Đồng người Việt Tỵ Nạn cộng sản ở hải ngoại, các chính đảng và các tổ chức chống cộng ở hải ngoại đã không đoàn kết thống nhất, còn bị phân hóa như vậy, thì làm sao chúng tôi tin tưởng được hải ngoại sẽ thực hiện hiệu quả vai trò hỗ trợ trong nước lật đổ chế độ độc tài toàn trị cộng sản, và mai hậu trong thời kỳ hậu cộng sản, liệu các chính đảng và tổ chức chính trị chống cộng hiện nay tại hải ngoại, có giúp ích gì cho sự đoàn kết và thống nhất toàn lực quốc gia, để xây dựng chế độ dân chủ và phát triển đất nước hay không?

Tất nhiên, sự phân hóa trong các cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản ở hải ngoại đã phát sinh “chủ nghĩa hoài nghi” trong tâm tư quần chúng chống cộng trong và ngoài nước, làm suy yếu tiềm năng và sức mạnh chống cộng, là một thực tại tiêu cực đáng buồn và quan ngại. Thế nhưng thực tại này chắc chắn sẽ không hề làm thay đổi một thực tế tích cực là “Niềm tin bất thắng của chính nghĩa chống cộng vì dân chủ” của tất cả người Việt Nam không cộng sản. Nghĩa là cuộc trường chinh kháng cộng mà chúng ta theo đuổi trong nhiều thập niên qua cuối cùng sẽ toàn thắng. Đó không chỉ là niềm tin mà là một thực tế đang đến và sắp đến. Vấn đề chỉ còn là thời gian và ý nghĩa của chiến thắng ấy có phải là một “chiến thắng chủ động” do chúng ta hay là một “Chiến thắng ăn theo” do sức mạnh, tốc độ vận hành của chiều hướng phát triển thế giới. Tất cả tùy thuộc vào sự chọn lựa và hành động đóng góp của tất cả chúng ta, cá nhân cũng như các đoàn thể tranh đấu chống cộng của người Việt Nam không cộng sản tại hải ngoại cũng như trong nước.

Từ Linh

Houston, ngày 2 tháng 3 năm 2009